

Προσφυγή της 2ας Απριλίου 2013 — Jannatian κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-187/13)

(2013/C 171/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mahmoud Jannatian (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: E. Rosenfeld και S. Monnerville, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει, στο μέτρο που αφορούν τον προσφεύγοντα: (i) την κοινή θέση 2008/479/ΚΕΠΠΑ, της 23ης Ιουνίου 2008, για τροποποίηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (1)· (ii) την απόφαση 2008/475/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, περί εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (2)· (iii) την κοινή θέση 2008/652/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 7ης Αυγούστου 2008, για τροποποίηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (3)· (iv) την απόφαση 2009/840/ΚΕΠΠΑ, της 17ης Νοεμβρίου 2009, για την εφαρμογή της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (4)· (v) την απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (5)· (vi) την απόφαση 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (6)· (vii) τον κανονισμό (ΕΚ) 1100/2009 του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2009, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση της απόφασης 2008/475/ΕΚ (7)· (viii) τον κανονισμό (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (8)· και (ix) τον κανονισμό (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (9)· και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από αναρμοδιότητα του Συμβουλίου
 - Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, κατά το άρθρο 215 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περιοριστικά μέτρα μπορούν να επιβληθούν μόνον με κοινή πρωτοβουλία της Επιτροπής και του Ύπατου Εκπροσώπου. Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις και οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί εκδόθηκαν μόνο από το Συμβούλιο. Επομένως, τα εν λόγω περιοριστικά μέτρα ελήφθησαν αναρμοδίως.

μοί εκδόθηκαν μόνο από το Συμβούλιο. Επομένως, τα εν λόγω περιοριστικά μέτρα ελήφθησαν αναρμοδίως.

- 2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

- Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η αναφερόμενη αιτιολογία της συμπερίληψης του ονόματος του Jannatian στο παράρτημα II είναι πολύ ασαφής και δεν πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει η νομολογία όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως. Το Συμβούλιο, για να συμμορφωθεί με την υποχρέωση αιτιολογήσεως, έπρεπε να αποδείξει τα συγκεκριμένα και ειδικά στοιχεία που στοιχειοθετούν την ύπαρξη αποτελεσματικής υποστήριξης από τον προσφεύγοντα προς την Κυβέρνηση του Ιράν ή προς τις δραστηριότητες του Ιράν που ενέχουν κίνδυνο διαδόσεως πυρηνικών όπλων. Επομένως, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις και οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί πάσχουν από έλλειψη αιτιολογίας.

- 3) Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος

- Ο προσφεύγων υποστηρίζει τα εξής: πρώτον, στο μέτρο που οι προσβαλλόμενες αποφάσεις και οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί στερούνται αιτιολογίας, προσβάλλουν τα δικαιώματα άμυνας του προσφεύγοντος· δεύτερον, η έλλειψη νομιμότητας των προσβαλλόμενων αποφάσεων και κανονισμών επιηρεάζει αυτές τις διαδικασίες, αφενός διότι παρεμποδίζει τη δυνατότητα του προσφεύγοντος να αμυνθεί και, αφετέρου, διότι παρεμποδίζεται η δυνατότητα του Δικαστηρίου να ασκήσει έλεγχο νομιμότητας επί των προσβαλλόμενων αποφάσεων και κανονισμών. Επομένως, προσβάλλονται τα δικαιώματα του προσφεύγοντος για αποτελεσματική δικαστική προστασία· και, τέλος, στο μέτρο που ο προσφεύγων στερήθηκε τα δικαιώματά του άμυνας και δεδομένου ότι παρεμποδίζεται η δυνατότητα του Δικαστηρίου να ασκήσει έλεγχο νομιμότητας επί των προσβαλλόμενων αποφάσεων και κανονισμών σχετικά με τα μέτρα δέσμευσης των κεφαλαίων — τα οποία είναι από τη φύση τους «ιδιαίτερα περιοριστικά» — ο περιορισμός του δικαιώματος ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος είναι αδικαιολόγητος.

- 4) Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων κατά του προσφεύγοντος

- Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο δεν προσκόμισε τα αποδεικτικά στοιχεία και τις πληροφορίες επί των οποίων στηρίχθηκε για την έκδοση των προσβαλλόμενων αποφάσεων και κανονισμών.

- 5) Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από ανακριβή πραγματικά περιστατικά

- Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς όσα αναφέρονται στους προσβαλλόμενους κανονισμούς και στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, δεν ήταν πλέον υποδιοικητής του Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας κατά τις ημερομηνίες που το όνομά του συμπεριελήφθη στον κατάλογο των προσώπων και ονοτήτων επί των οποίων επιβλήθηκαν τα περιοριστικά μέτρα. Συνεπώς, το Συμβούλιο, περιλαμβάνοντας το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο με την αιτιολογία ότι αυτός ήταν κατά την ημερομηνία εκδόσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων και κανονισμών υποδιοικητής του Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας, υπέπεσε σε πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά.

6) Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο

— Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το στοιχείο β' του άρθρου 20 δεν έχει εφαρμογή *per se* σε πρόσωπα που κατέχουν διευθυντικές θέσεις σε μία από τις απαριθμούμενες στο παράρτημα VIII οντότητα. Περαιτέρω, το άρθρο 20, στοιχείο β', προβλέπει ότι στον κατάλογο περιλαμβάνονται πρόσωπα «που **δραστηριοποιούνται, σχετίζονται άμεσα ή παρέχουν υποστήριξη στη διάδοση επικίνδυνων πυρηνικών δραστηριοτήτων του Ιράν**». Το Συμβούλιο, περιλαμβάνοντας το όνομα του προσφεύγοντος στο παράρτημα II χωρίς να προσκομίζονται αποδείξεις για το ότι ο προσφεύγων παρείχε ενεργή και αποτελεσματική υποστήριξη στις πυρηνικές δραστηριότητες του Ιράν κατά τον χρόνο της συμπερίληψης του ονόματός του στο παράρτημα II, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

7) Ο έβδομος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

— Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι στην προκειμένη περίπτωση από κανένα σκοπό γενικού συμφέροντος δεν δικαιολογείται η επιβολή των εν λόγω αυστηρότατων μέτρων σε πρόσωπα που κατείχαν για ένα σύντομο χρονικό διάστημα διοικητική θέση στον Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας του Ιράν. Περαιτέρω, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι τα μέτρα δικαιολογούνται από σκοπό γενικού συμφέροντος, παραμένουν επικριτέα διότι τα χρησιμοποιούμενα μέσα είναι δυσανάλογα προς τον επιδιωκόμενο σκοπό.

(¹) Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 24 Ιουνίου 2008, L 163/43

(²) Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 24 Ιουνίου 2008, L 163/29

(³) Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 8 Αυγούστου 2008, L 213/58

(⁴) Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 18 Νοεμβρίου 2009, L 303/64

(⁵) Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 27 Ιουλίου 2010, L 195/39

(⁶) Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 27 Οκτωβρίου 2010, L 281/81

(⁷) Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 18 Νοεμβρίου 2009, L 303/31

(⁸) Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 27 Οκτωβρίου 2010, L 281/1

(⁹) Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 24 Μαρτίου 2012, L 88/1

Προσφυγή της 2ας Απριλίου 2013 — Transworld Oil Computer Centrum κ.λπ. κατά Eurojust

(Υπόθεση T-192/13)

(2013/C 171/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Transworld Oil Computer Centrum BV (Berg en Dal, Κάτω Χώρες), Transworld Payment Solutions Ltd (Βερμούδες), Transworld ICT Solutions Ltd (Bangalore, Ινδία), Transworld Oil USA, Inc. (Houston, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής), Bermuda First Curaçao Ltd (Βερμούδες) και Johannes Christiaan Martinus Augustinus Maria Deuss (Βερμούδες) (εκπρόσωπος: T. Barkhuysen, advocaat)

Καθή: Eurojust

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την επιβεβαιωτική απόφαση που εξέδωσε η Eurojust στις 2 Φεβρουαρίου 2013,
- να υποχρεώσει την Eurojust να αποφανθεί εκ νέου βάσει της επιβεβαιωτικής αίτησης της 31ης Δεκεμβρίου 2012 και λαμβανομένης υπόψη της απόφασης που θα εκδώσει το Γενικό Δικαστήριο,
- να καταδικάσει την Eurojust στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και στα δικαστικά έξοδα τα οποία καταβλήθηκαν στο πλαίσιο της επιβεβαιωτικής αίτησης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγοντες προβάλλουν πέντε λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράλειψη της Eurojust να εξετάσει όλες τις νομικές βάσεις τις οποίες επικαλέστηκαν οι προσφεύγοντες.

— Η αίτηση παροχής πληροφοριών της 4ης Οκτωβρίου 2012 και η επιβεβαιωτική αίτηση παροχής πληροφοριών της 31ης Δεκεμβρίου 2012 στηρίζονται σε διάφορες νομικές βάσεις, όπως είναι, μεταξύ άλλων, το άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) και τα άρθρα 8, παράγραφος 2, 41, παράγραφος 2 και 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2010, C 83, σ. 389). Παρά ταύτα, με την προβαλλόμενη απόφαση, η Eurojust αποφάνθηκε αποκλειστικά βάσει του εγγράφου για τους κανόνες πρόσβασης στα έγγραφα της Eurojust. Η Eurojust κακώς δεν συνεκτίμησε τις λοιπές νομικές βάσεις που επικαλέστηκαν οι προσφεύγοντες.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλημμέλειες κατά τη διαδικασία έκδοσης της επιβεβαιωτικής αποφάσεως καθώς και από ελλιπή αιτιολογία της.

— Η Eurojust αρνήθηκε να παράσχει τις ζητηθείσες πληροφορίες επικαλούμενη τους λόγους εξαίρεσης που θεσπίζει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του εγγράφου για τους κανόνες πρόσβασης στα έγγραφα της Eurojust. Εντούτοις, με την προβαλλόμενη απόφαση, η Eurojust δεν εξηγεί, ή τουλάχιστον το πράττει ανεπαρκώς, για ποιον λόγο και σε ποιο βαθμό οι εν λόγω εξαίρεσεις έχουν εφαρμογή εν προκειμένω.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη εφαρμογή των λόγων εξαίρεσης «τρέχουσα εθνική έρευνα» και «καταπολέμηση του σοβαρού εγκλήματος» που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εγγράφου για τους κανόνες πρόσβασης στα έγγραφα της Eurojust.

— Οι προσφεύγοντες έχουν εύλογες και δικαιολογημένες υπόνοιες ότι ένα ή περισσότερα όργανα της ποινικής δίωξης ενήργησαν παράνομα στο πλαίσιο της (προ)ανάκρισης. Για να αποδείξουν το βάσιμο των υπονοιών αυτών, υπέβαλαν, μεταξύ άλλων, αίτηση παροχής πληροφοριών στη Eurojust. Η τελευταία υποστηρίζει ότι οι ζητούμενες πληροφορίες δεν μπορούν να παρασχεθούν, διότι διεξάγεται παράλληλα προανάκριση. Κατά τους προσφεύγοντες, η εκ μέρους της Eurojust επίκληση των συγκεκριμένων λόγων εξαίρεσης είναι παράνομη και στερείται επαρκούς αιτιολογίας.